

N^o =

161.

PIĄTEK.

9 Lipca 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Wiadomości Zagraniczne: Franciia. Angliia. Hiszpaniia. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Petersburga, 9 Lipca.

— Od kilku dni dopiero najpiękniejsze panie u nas lato, ciepło w cieniu do 20 a na słońcu do trzydziestu przeszło dochodzi stopni.

— W przeszły Poniedziałek Pani *Catalani* po ostatni raz dała się słyszeć w stolicy trzyszy. Koncert iey miał miejsce w wielkiej sali nowej tutejszey bursy kupieckiey. Słuchaczów było przeszło cztery tysiące i w ogromnym gmachu gdzie brzmienie nawet instrumentów gubiło się niekiedy; głos przecieź tej nedorównaney spiewaczki zdawał się przebić przez wyniosłe sklepienia; bo i na obszernych galeriach tej sali i w bokowych pokojach dokładnie dawał się słyszeć. Jeżeli prawdziwy talent iest udziałem Pani *Catalani*, to znów publiczność petersburska niezaprzeczone dała dowody, że go prawdziwie cenić umie: wszystkie Pani *Catalani* koncer-

ta tak były liczne, iż półowa ochoczych musiała powracać do domów nieznalazszy już biletów. To właśnie było przyczyną, iż za każdą prawie razą odmieniano lokal, szukając coraz obszerniejszego. Nakoniec nayobszerniejszey obrano i 4000 biletów iednego dnia rozbrane zostały. Kilku dniami przed koncertem musiano ogłosić, że już ich niema; bióra bowiem gdzie były sprzedawane, niemiały spokojności od ustawicznie pytających się o nie. Dochód z tego ostatniego koncertu przeznaczyła P. *Catalani* na rzecz ubogich, wstydzących się zebrać. Po odrąceniu wydatków użytych na przygotowania do koncertu, pozostało ieszcze 40,000 rubli. O ileż to nieszczęśliwych rodzin z nędzy tą summą dzwignionych, błogosławić będą imie dobroczynney artystki. Tak hojne dobrodzieystwa które Opatrzność przez nią na nieszczęśliwych wylała, niedaiąź iey prawa byźdź uważaną za organ teyże Opatrzności, cierpiącą ludzkość wspieraiący?

W przeszły czwartek o godzinie 6tej z południa opuściła P. *Catalani* Petersburg zachwycony iey talentem, i udała się do Moskwy, gdzie ma także dać kilka koncertów, a poźniej uda się na powrót do Włoch; w Warszawie iednak ma czas nieiaki zabawić.

— Do portu Kronsztatskiego zawinęło w tych dniach bardzo wiele okrętów z rozmaitemi towarami, między któremi kilka iest z kawą i ten artykuł potrzeb domowych znacznie spadł z ceny.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

z Paryża, i Lipca.

Xiąże *Decases* miał powtórne posłuchanie u Króla i zasiadał w iednym z ostatnich posiedzeń Izby Parów.

ANGLIJA.

z Londynu, 27 Czerwca.

Na posiedzeniu wczorayszem parlamentu wyższego Lord *Dekre* przedstawił petycją Królowey, doniosł oraz, iż musiał przyjąć na siebie podanie; Lord bowiem kanclerz niechciał tego uczynić. A ten znowu wymawiał się, iż niebyło dotychczas ieszcze przykładu, aby podobne petycie były podawane przez kanclerza. Zresztą każdy członek parlamentu ma prawo one przyjmować. Tę petycją przeczytał ieden z officialistów biura, była zaś treści następującej: »Królowa *Karolina* do zgromadzonych świeckich i duchownych Lordów Parlamentu. N. Pani dowiedziawszy się, że wyższy parlament gotuje się do śledzeń w iey sprawie, sądzi bydz rzeczą potrzebną stanąć przed nim jako obywatelka i prosicielka, wiadomo iey bowiem, że według ustaw tegoż parlamentu, niepodobno iey inaczej z nim się skommunikować. — Teraz tak iak i pierwiey donosi Królowa, iż gotowa iest odpowiedzieć na każdy zarzut i skargę tyczące się iey honoru; niczego zaś tak mocno nieżąda iak tego, aby wszelkie iey postęпки iak najsłabszy były rozstrząsnione; lecz obok tego protestuie się przeciwko wszelkim śledzeniom sekretnym; a gdyby parlament koniecznie chciał użyć tego środka tyle przeciwiącego się sprawiedliwości, prawności i konstytucyi, wtenczas choć przymuszona, wyzna iednak, że i to nieotrwoży iey bynajmniej; rozumie się iednak

ieśli te śledzenia niepoczną się przed przybyciem świadków, których ma zamiar iak najszybciej zwołać, a którzy wyraźnie wyswiecą wszystko, co tylko przeciwko iey knowano i ieszcze się knuie. Królowa żądałaby najmocniej, aby ta sprawa bez najmniejszej zwłoki wziętą została pod rozbiór; lecz nigdy nie sądzi, aby parlament mógł się dopuścić tej niesprawiedliwości i rozpoczął sprawę w nieobecności iey samey i iey radców; obrona bowiem iey i usprawiedliwienie się, oparte są na świadectwach, które dopiero po kilku tygodniach nadeysć mogą. Skoro zaś ie otrzyma Królowa, będzie prosić Lordów aby postępowali iak naybezstronniejsza nakazuje sprawiedliwość; lecz nawet przed rozpoczęciem sprawy żąda N. Pani, aby radey iey wpuszczeni byli na parlament.« — Lord *Dekre* uczynił przełożenie aby wezwać tych radców. Temu się nikt nieprzeciwił i Panowie *Brougham*, *Denmann* i *Williams* wprowadzeni zostali jako radey Królowey, a Pan *Wisahrt* jako iey pełnomocnik. Oba pierwsi popierali interes N. Pani i dowodzili, że odroczenie processu ieszcze na dwa miesiące iest środkiem, który sama sprawiedliwość nakazuje, i że bynajmniej łaską lub osobliwym względem nazwaném bydz niemoże. »Świadkowie których przeciwko Królowey stawia, wszyscy są cudzoziemcy, (mówił ieden z iey radców) a konduita ich wcale nie iest taka aby ich świadectwom można było wierzyć. W liczbie tych świadków iest kobieta, która była na usługach u Królowey i za skradzenie 400 Napoleondorów odpędzoną została! Mowie tu w zgromadzeniu szlachetnych i nieustraszonych mężów, między któremi widzę i znakomitego bohatera naszego *Wellingtona*; z pewnością atoli twierdzą, iż gdyby szło o honor którego z was żony lub córki, żaden zapewneby się nieodważył poledz na podobnych świadectwach.« Za tem Lord *Luwerp ol* uczynił przełożenie aby dziś ieszcze tę prozbę Królowey wzięść pod rozbiór. Parlament zgodził się na to przełożenie. Następnie Lord *Grey* powstawał w mocnych wyrazach przeciwko mjanowaney do tego kommissyi, nazywając ją *Ministrowską*; Jakoż w rzeczy samey należy do niej czterech ministrów. Zakończył zaś głos swoy następującemi słowy. »Czegoż nam pozostaie czekać, Ministrowie składają tę kommissyją, więc iuz przewidzieć możemy, iakie uczynią zdanie sprawy o *Wotku zielonym*.«

— W parlamencie niższym rozprawy podo-

bnież były burzliwe Lord *Castlereagh* wymawiał radcom Królowej, iż zle uczynili doradziąc iey aby nieprzyjęła adresu, który parlament niższy z taką delikatnością napisał, iakiey nieużywał nigdy ieszcze do żadney z osob domu Braunschweigskiego. Na to odpowiedział *Pau Brougham*: „Krolowa, jest pierwszą Królową angielską a może i pierwszą chrześcijańską, która by się w tak krytycznych znajdowała okolicznościach. Domaga no się, aby uczyniła ofiarę z własnego swego honoru: zapewne więc niemogła na to się zgodzić, choć wiedziała, że może za kilka dni tenże parlament będzie iey sędzią. Między innem także i tę uczynił uwagę, iż sam parlament staie się częstokroć przyczyną tych wszystkich klęsk i nieszczęść, kiedy przymusza Xiążąt rodziny Królewskiej do zawierania związków małżeńskich przeciwiących się ich skłonności, a tylko iedynie z widoków politycznych wypadających. Ta ważna i delikatna sprawa, iest teraz iedynym przedmiotem uwagi powszechney. Wszystkie inne sprawy zatrzymane są w parlamencie Co daie powód do narzekañ, i rozmaitych uwag w dziennikach ministrowskich. W iednym z nich pomieszczo no niedawno taki artykuł: „Czy pomysłuość Anglii sprawiedliwie cierpi z powodu iedney cudzoziemki, i dla takiego przedmiotu, który niema istotnego związku z naszymi narodowemi korzyściami? Słusznież to iest, że familijne niezgody sprawiają niepokoy w narodzie i wracają go w przepaść? Wszelkie przeszko dy w układach pochodziły od Królowej; a przeto nam się zdaie, iż dla zachowania spokójności powszechney powinna ona ustąpić. Dla nas wszystko iedno czy ustąpi iak winna, czy iak niewinna ofiara!« Lord *Nudgent* znajduie że ten artykuł iest krzywdzącym Królowę, wspominał o nim na parlamencie wczorayszym, i domagał się, aby prokurator Królewski dochodził tey krzywdy na autorze.

HISZPANIIA.

z Madrytu, 17 Czerwca.

W liczbie nowo wybranych deputowanych do zgromadzenia Kortezów, niemało iest osob duchownych, a mianowicie: czterech Biskupów, więcey 20 kanoników i innych Xięży. Lecz zato woyskowych iest bardzo mało: wszystkiego iest tylko siedm, a i z tych trzech abszytowanych. Słychać że rząd może bydź pe-

wien 136 głosów przeciwko 134 i że naylepsi mówcy z iego są strony.

Wszyscy Ministrowie mają teraz miejsce i głos w radzie państwa dopokąd pełnią ten obowiazek.

—Infant Don Francesco di Paula uzyskawszy od Króla dla nowo narodzonego syna tytuł Xięcia Kadyxu, przesłał następujący własnoręczny list do mieszkańców.

Do Szlachetnego miasta Kadyxu.

Opatrzność dała mi syna; ntetylko iey składam dzięki za dobrodzieystwo, ale i za to, że mię nim obdarzyła w epoce szczęśliwey i kiedy niezwiadł ieszcze wawrzym sławy w boiu za niepedległość zyskany, a po sześciu latach w których namiętność interesem prywatnym zaslepiona, rządziła, odezwał się głos sprawiedliwosci głos prawdy, znikły przesady, a Ustawa Konstytucyyna wróciła. Szlachetne miasto Kadyx w ostatnich tryumfach tak się wstawilo, iż wdzięcność od wspomnienia o Kadyxie iest nieoddzielną. Dlatego NPan a brat mój ukochany, radość swoią z narodzenia nowej podpory familii tem chciał okazać, iż mu nadał tytuł Xcia Kadyxu. To dziecię wzrośnie pod cieniem drzewa obywatelskiej wolności, które teraz wszędzie zasadzają, a imie iego będzie mu dostatecznem bodźcem do cnoty i wskazówką przeznaczenia iego. Poświęcić się obronie oyczyzny przeciw obcych napaści, utrzymywać nietykalnie swobody narodu i prawa Królów, kochać ustawę Hiszpanii i przestrzegać iey zachowania, oto będą pierwsze starania iego obowiazki. Tę drogę wskazuje mu iego oyciec, tę drogę wspólny oyciec iego familii i narodu.

W uniesieniu radaści spieszę się dzielić ją z Kadyxem wzywając mieszkańców ażeby złączyli się ze mną dla złożenia nayszczerszych dziek czynień nieprzód Bogu potem Królowi za ten nowy dowód przywiązania do Konstytucyi i sprawiedliwosci z iaką uznał szczerze poświęcenie się i prtryotyzm godnych mieszkańców Kadyxu.

w Madrycie 12 Maia 1820.

(Podpisano) *Francesco di Paula.*

Odpowiedź mieszkańców Kadyxu.

Jaśnie Oświecony Xże! Z naywyższą radością otrzymali mieszkańcy Kadyxu list pisany pod dniem 12 Maia, w którym Wasza Xiążęca Mość donosisz im iż ci Opatrzność syna dała w tey pomysłney chwili w której prawda i słuszność głos podniosła, a namiętno-

ści umilkły. W. X. Mość szczęśliwy iest synem i my iestemy szczęśliwi że Król raczył go nazwać Xiążęciem miasta naszego. Ten zaszczyt spadający na lud który był nowych swobód kolebką, żywo przeniknął mieszkańców Kadyxu, a wiecznie w ich sercach żyć będą te słowa pamiętne które wyrzekł W. X. Mość; *Młody Xiążę wzrośnie pod cieniem drzewa obywatelskiej wolności.* Nicch przykład godnego oycy od lat dziecinnych, prowadzi go na Konstytucyney drodze, która uszczęśliwi Hiszpanią: Mieszkańcy łączą najszczerze życzenia swoje, i proszą ażebyś W. X. Mość był przekonanym, iż na klęczkach złożą dzięki Przedwiecznemu za błogosławieństwa które zlewa na osobę W. X. Mości.

(Tu podpisy.)

ROZMAITOŚCI.

Petycja Kupców Londyńskich Parlamentowi podana.

(z Dziennika *Oppazycyinego*).

Handel zewnętrzny pomnaża bogactwa i dobry byt Narodu, stawiając go w możności nabycia z zagranicy płodów, którym klima i ziemia, kapitał i przemysł innego kraiu więcej sprzyjają i nawzajem pozwalając mu wyprawiać od siebie jako walutę towary dla utworzenia których kraj iego iest stosowniejszym. Wolność handlu iest iedynym iego żywiołem, i nadaie naleywszy kierunek kapitałom i przemysłowi narodowemu. Zasada, aby ua nayszybszym targu kupować, a na naydroższym zbywać, którey się każdy kupiec trzyma, powinna być formą postępowania Rządów w tym względzie. Gdyby się iey ściśle trzymano, niezliczone korzyści spłynęłyby na świat cały, i rospostarłyby bogactwo i dobry byt pomiędzy narodami wszystkich kraiów. Ale Rząd Angielski a mniey lub więcej wszystkie inne Europejskie Rządy chwyciły się przeciwnych zasad: wychodząc z fałszywego stanowiska, że zakaz wprowadzania obcych płodów, dozwała podnosić się i doskonalić własnym, a zatem że iest korzystny dla narodu, ten mówię zakaz zmusił kraioców do ogołocenia się z ilości lub drobiu mnóstwa towarów, i z tego właśnie, co

być powinno źródłem wzajemnych zysków i trwałey między narodami iedności, utworzył zaród wiecznych niepokoiów, zawiści i nieprzyjaznych stosunków. Przyczyną tego wyłączającego systematu było błędne mniemanie, że każde wprowadzanie zagranicznego towaru, pociąga za sobą zmniejszenie albo upadek krajowych produktów tegoż rodzaju. Gdy iednak dowiedziona iest rzeczą, że żaden dowóz towarów niedzieie się bez stosownego wywozu, bądź pośrednio, bądź bezpośrednio; natenczas chociażby nawet produkt krajowy, bez obłożenia cłem produktu zagranicznego, niemogąc z temże konkurencyi wytrzymać, wiele natem cierpiał, przecieżyby inne produkta nierównie więcej zyskały, a praca i kapitały korzystniejszy odebrały kierunek. Rozliczne iuż to wspierające, iuż też wyłączające prawa handlu naszego, stanowią dręczący i ogół narodu ucimiejący podatek, i tey tylko klassie ludu są korzystne, dla którey początkowo wymyślone były; nikomu zaś nieprzynoszą tak znacznych zysków aby stratę wszystkim mieszkańcom rządzoną wynagrodzić mogły. Między niedogodnościami ograniczającego i wyłącznego systematu, nie iest i ta najmniejszą, że sztuczne zachęcanie i sprzyianie iedney gałęzi przemysłu, iedney produkcyi, staie się dla wszystkich innych powodem, aby do podobney łaski, do podobnego zachęcania przez wyłączenie zagranicznych płodów, przypuszczone zostały. Chcąc zatem postępować sprawiedliwie i trzymając się tego systematu, należałoby zagranicznego handlu zupełnie się wyrzec. Z tey samey przyczyny zabronićby należało wolnego handlu między trzema Królestwami Wielkiej Brytanii, a nawet między Hrabstwami teyże. Nigdy się więcej nieudała uczuć potrzeba wystawienia w całej mocy nieszczęsnych skutków wyłącznego systematu iak dzisiay. Nęda tak powszechna iuż w kraiu naszym, coraz bardziey przez rzeczony system wzrasta, i nie mały spodziewać się należy ulgi, skoro tak rychło iak tylko być może, znikną zawady szkodliwe kapitałom i przemysłowi mieszkańców, a publicznemu skarbowi tak mało pożyteczne.

(Dokończenie iutro.)

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEKO CESARSKIEY MCŚI.